

[Ingerlise Koefoed]

get. Der er på side 35 en fortegnelse over, hvor mange udlån man har haft til danske museer. Det viser altså, at noget af kunsten i Statens Museum for Kunst kommer meget langt uden for voldene.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil nok komme til at omtale to forslag, når jeg taler om beslutningsforslag nr. B 113, nemlig også det forslag, som er omtalt i bemærkningerne, og som drejer sig om bygning af et museum for nutidskunst.

Om det vil jeg gøre de bemærkninger, at ministeriet har i sin rapport af 18. december 1986 været inde på, hvordan man for hovedstadsområdet skal skabe et museum for nyere dansk kunst, og man peger på, at der i hovedstadsområdet taget i bredeste forstand allerede findes et meget værdifuldt museum. Det er Louisiana, der i sin opbygning, skriver man, er inspireret af de store udenlandske museer for samtidskunst, og så følger man til:

»En samling af nyere international kunst, der svarer til Louisianas, er i dag så kostbar, at det er usandsynligt, at der kan skaffes midler til at erhverve den. Hertil kommer, at det ofte er yderst vanskeligt overhovedet at få fat i værker af de kunstnere, der skal indgå i en sådan samling.«

Det tror jeg er meget væsentligt, når vi skal overveje, hvad vi skal gøre for at skaffe et museum i hovedstadsområdet.

Senere følger man til, at der dog er store huller i Louisianas samlinger, for at den kan siges at være repræsentativ for nyere kunst på international basis. Man mener, at der alene for at fylde de huller ud, så de har en nogenlunde repræsentativ samling, ud over de 4 mio. kr., Louisianafonden selv skaffer, skal bruges 4 mio. kr.

Om den udbygning, der er forberedt af Louisiana, kan jeg ikke lade være at citere, hvad der er sagt i bilaget af Statens Museumsnavn, ganske vist så tidligt som i 1978. Der peger man på, »at gennemførelsen af den til udtalelse værende færdiggørelse af Louisianas fysiske rammer vil under forudsætning af en dertil passende drift kunne blive af uvurderlig betydning for dansk kulturliv i bredere forstand.«

Jeg tror, at det er noget, Folketinget skal huske, når man til sin tid når til at drøfte, hvordan man skal placere et sådant museum i hovedstadsområdet, og jeg forstår også, at SF har været inde på tanker af den art.

Dertil kommer naturligvis, at man er nødt til at udbygge Statens Museum for Kunsts samlinger, og man er nødt til at bygge en helt ny bygning i forbindelse med Statens Museum for Kunst, hvor man kan have et nationalmuseum for den helt nye danske kunst. Det bliver meget kostbart.

I den forbindelse har det været nævnt af fru Ingerlise Koefoed, at Kulturudvalget har til forhandling et forslag. Jeg kan minde om, at hvis man gennemfører det forslag, Det Radikale Venstre har fremsat, vil der formentlig blive penge til indkøb af nyere kunst af omtrent samme størrelsesorden som det, der er foreslået her fra SF's side. Jeg tror, vi på nuværende tidspunkt skal koncentrere os om at få gennemført det forslag efter de beregninger, som naturligvis kun er beregninger og skøn. Så ville der formentlig kunne blive op mod 4 mio. kr., måske noget mere, til indkøb af nyere dansk kunst, og så håber jeg, at vi senere kan træffe beslutning om selve bygningen.

Når jeg sagde, at vi har måttet behandle to ting, så er det, fordi jeg forstår nu på ordføreren for forslagsstillerne, at egentlig var det det, man mente, at man bare skulle give nogle penge til opkøb af kunst. Det var slet ikke bygningen, som der står i bemærkningerne, og som bemærkningerne udelukkende handler om.

Men som sagt: Dette at købe kunst op håber jeg at vi kan få et flertal for i Kulturudvalget, og det ser da ud til, at der er chancer.

Poulsgaard (FP):

Det er muligt, der er chance for, at der bliver et flertal, men hvem skal så bestemme, hvad der skal købes ind? Det skal de såkaldte smagsdommere.

Nu kommer jeg også en del på gallerier, og det er næsten lige meget, hvilken galleriejer man snakker med: Det er det, der ligner, det, folk kan forstå, de vil have. Men skal det være Statens Museum for Kunst, får vi alle de dér klatmalerier.

Jeg kan godt forstå, hvad der står i bemærkningerne til forslaget: »Statens Museum for Kunst har i dag så ringe pladsforhold, at udstillingssale lukkes af for at bruges som opbevaringsplads.« Jamen man kan jo blive ved med at købe ind og købe ind og købe ind.

Jeg har spurgt kulturministeren før, og jeg vil godt spørge igen: Hvorfor kan disse tusindvis